

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobkyně: **T.B.**, státní příslušnost Ruská federace
bytem ...
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 8. 2018, č. j. MV-86592-5/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 22. 8. 2018, č. j. MV-

86592-5/SO-2018 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto její odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 28. 5. 2018, č. j. OAM-13461-25/PP-2017. Tímto prvoinstančním rozhodnutím byla podle ustanovení § 87e odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) zamítnuta žádost žalobkyně o vydání povolení k přechodnému pobytu a žalobkyni byla stanovena lhůta k vycestování z území České republiky (dále jen „*ČR*“) v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

II.

Žaloba

2. Žalobkyně namítala, že žalovaná při svém rozhodování nevzala v úvahu, že žalobkyně v ČR bydlí více jak 20 let, má zde dvě děti, z toho jedna dcera je ve věku 16 let, studuje střední školu v Mariánských Lázních, kde je na internátu, a za žalobkyní dojíždí pravidelně každý týden. Obě dcery chodily do škol v ČR a umí česky. Kdyby žalobkyně musela opustit ČR, došlo by k narušení rodinné vazby mezi matkou, dcerami a manželem. Žalobkyně byla v době podání žaloby v osmém měsíci těhotenství, které bylo vzhledem k jejímu věku rizikové.
3. Žalobkyně měla tedy za to, že žalovaná nepostupovala v souladu s principy humánnosti a dobrými zvyky udržet rodinu pohromadě. Žalobkyně si je vědoma, že se v minulosti dopustila provinění vůči zákonům ČR, ale toto si již odpykala, a nyní by se na ni mělo hledět jako na řádného občana, který má zájem o harmonický rodinný život v ČR, kde chce porodit další dítě. Žalobkyně má celou rodinu (dvě dcery a manžela) v ČR, v Ruské federaci již nikoho nemá. Pracuje v hotelu Brusel ve Františkových Lázních jako recepční. Řádně platí sociální a zdravotní pojištění a v ČR nemá žádné dluhy.
4. Vzhledem ke všemu výše uvedenému žalobkyně požádala, aby soud prvoinstanční i napadené rozhodnutí zrušil.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě navrhla zamítnutí žaloby a setrvala na správnosti argumentace obsažené v napadeném rozhodnutí.

IV.

Vyjádření účastníků při ústním jednání

6. Žalobkyně nad rámec žalobních bodů uplatněných v žalobě uvedla, že z její strany nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty obsažené v § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, podle níž ministerstvo žádost zamítne, jestliže „*se žadatel dopustil obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu, zejména pokud jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství*“, neboť k určení otcovství došlo dříve, než žalobkyně podala nyní posuzovanou žádost, přičemž v době, kdy k určení otcovství došlo, disponovala žalobkyně jiným pobytovým titulem. Žalovaná setrvala na svých dosavadních tvrzeních.

V.

Posouzení věci soudem

7. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

VI.

Rozhodnutí soudu

8. Pokud se jedná o zkoumání přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, pak žalovaná nepochybila, když se touto otázkou v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabývala, neboť zákon o pobytu cizinců (viz § 87e odst. 2 zákona) v případě zamítnutí žádosti podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona zkoumání přiměřenosti rozhodnutí nevyžaduje. Přiměřenost rozhodnutí nebylo nutné zkoumat ani na základě čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 13. prosince 2018, č. j. 7 Azs 360/2018 – 39) správní orgány nepochybí, když nezkoumají přiměřenost za situace, v níž žalobkyně v průběhu správního řízení žádné skutečnosti stran této otázky netvrdila, ani nedoložila.
9. Důvodnou neshledal soud ani argumentaci vznesenou při jednání soudu týkající se nenaplnění skutkové podstaty obsažené v § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Skutečnost, že k nepravdivému prohlášení otcovství došlo v období před podáním žádosti, nemůže nic změnit na skutečnosti, že protiprávní jednání žalobkyně nadále působí účinky a žalobkyně se na základě něj nemůže úspěšně domáhat kladného rozhodnutí o žádosti. Je přitom zcela bez významu, že v době protiprávního jednání disponovala odlišným pobytovým titulem.

VII.

Náklady řízení

10. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly, ani nepožadovala jejich náhradu, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 26. 11. 2019

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu